

[Søren P. Larsen.]

der er jo ikke andet at gøre for os end at tage den Forklaring til Efterretning. Jeg vil gerne spørge, om Regeringspartierne, hvortil de Konservative jo hører i denne Sag, ikke finder det rimeligt, naar nu den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Bouet) lægger saa afgørende Vægt paa, at det skal siges — om jeg saa maa-sige med Blomster, i Stedet for at siges paa den anden lidt stærkere Maade, som Ministeren har foreslaaet, at overveje mellem anden og tredie Behandling at stille Ændringsforslag til § 2, saaledes at disse to Paragraffer bliver formet nogenlunde ens, saa at ikke § 1 begynder med: Det er ikke tilladt — medens § 2 begynder med: Det er forbudt. Vi skal jo ikke blande os alt for meget i det Samarbejde, der her har fundet Sted, men jeg synes dog, det af Hensyn til fremtidig Lovgivning kan have sin Betydning at have disse to Paragraffer formet nogenlunde ens. Der blev sagt, at vi har forhandlet godt i Udvalget. Det har vi ogsaa. Derimod tør jeg nok antyde, at i det nedsatte Underudvalg, hvoraf jeg var Medlem, naaede vi aldrig at faa indkaldt til noget Møde, saa jeg er tilbøjelig til at tro, at der er foregaaet Forhandlinger udenfor Udvalget — hvad jeg slet ikke skal beklage mig over, men blot konstatere. Men da vi ikke har været med i de snævrere Forhandlinger, tillader jeg mig at henstille til de høje Parter, om de ikke kunde finde det rimeligt mellem anden og tredie Behandling at stille et Ændringsforslag til § 2, saaledes at denne faar samme smukke, harmoniske Affattelse, som det ærede Medlem Hr. Bouet mener, § 1 har faaet i sin Indledning.

Til den højtærede Minister, der paa-beraabte sig internationale Overenskomster — og det kan han jo gøre med den Ret, som disse Overenskomster hjemler Ministeren —, vil jeg gerne i al Beskedenhed sige, at paa dette Omraade kan vi da nok indrette os efter vort Lands Forhold, som vi finder det mest forstandigt, og vi fra vor Side kan ikke erkende, at der deri ligger nogen Grund til at gaa til en Nedlæggelse. For det er det, der sker, naar dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov; saa er Nedlæggelsen af disse Institutioner sikker nok. Derfor mener jeg, at naar vi vil være med til at hindre de Misbrug, der kan være Tale om, har vi indrømmet, at der kan være uheldige Forhold — under Udvalgsarbejdet har vi ogsaa set, at der er private Anvisningskontorer, der har taget

op til 25 pCt. af Lønnen i Anvisningsgebyr. Det er et urimeligt Forhold, som vi godt vil være med til at rette.

Naar den højtærede Minister vil paa-staa, at han ikke har faaet Ideen fra „Ærbødigt Julius Hansen“, tør jeg ikke benægte, at Ministeren maaske har haft Ideen for Formanden for denne Organisation, men ved første Behandling af dette Lovforslag i Efteraaret gjorde jeg her i Salen opmærksom paa, at selv om Ministerens Forslag gik langt ud, havde Ministeren dog siddet den Henvendelse, som Handels- og Kontormedhjælperforbundet havde sendt Ministeren, undertegnet Julius Hansen, overhørig, saaledes at der ikke i det oprindelige Forslag fandtes saadanne Bestemmelser. Nu siger det ærede Medlem Hr. Bouet, at det er ikke hans Opfindelse. Nej, det tror jeg nok, den er saa sandelig Hr. Julius Hansens, han har gjort opmærksom paa det for lang Tid siden.

Vi vil, som sagt, afholde os fra at stemme ved Afstemningen over Ændringsforslagene, og ved den endelige Afstemning vil vi stemme imod Lovforslaget.

Bouet: Jeg tror, man kan sige, det er betegnende for Venstres Modstand mod denne lille Lov, at Hovedindvendingen og Hoveddiskussionen drejes ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal staa „ikke tilladt“ eller „forbudt“. Jeg indrømmer, det er en Lapsus, at det ikke er blevet ændret i § 2, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han saa omhyggeligt har fundet det — og ogsaa, fordi han ikke meddelte mig det, inden han gik op paa denne Plads.

Jeg vil gerne pointere, at naar vi fra vor Side er gaaet med til §§ 2 og 3, som angaar Husgernings- og Fæstekontorerne, skyldes det, at vi meget gerne ser § 1, som imødekommer et fra Funktionærside i mange Aar næret Ønske, gennemført. Jeg skal tilføje, at Spørgsmaalet jo i sin Tid er blevet behandlet i en af Ministeriet nedsat Kommission, hvor saavel Arbejdsgivere som Funktionærer var enige om det, som er Hovedpunkterne i det foreliggende Forslag, saa jeg kan altsaa sige, at Forslaget imødekommer baade Arbejdsgivernes og Funktionærernes Ønsker. Saa har vi naturligvis maattet tage det med, som vi ikke saa gerne ønsker, men jeg vil dog pege paa, at vi har faaet den Ændring ind, at de nuværende Indehavere af disse Virksomheder ogsaa fremtidig skal kunne udøve deres Virksomhed. Jeg skal derfor atter anbefale de stillede Ændringsforslag.